

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2016. május 26.(*)

„Tagállami kötelezettségszegés – Adózás – A t?ke szabad mozgása – EUMSZ 63. cikk – Az EGT?Megállapodás 40. cikke – Öröklési illeték – Olyan tagállami szabályozás, amely a lakóingatlan után fizetend? öröklési illeték alól mentességet ír el?, feltéve hogy az örökös állandó lakóhelye ebben a tagállamban található – Korlátozás – Igazolás”

A C?244/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 258. cikk alapján kötelezettségszegés megállapítása iránt a Bírósághoz 2015. május 27?én

az **Európai Bizottság** (képviselik: D. Triantafyllou és W. Roels, meghatalmazotti min?ségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

a **Görög Köztársaság** (képviselik: M. Tassopoulou és V. Karrá, meghatalmazotti min?ségben)

alperes ellen

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: C. Toader tanácselnök, A. Rosas és E. Jaraši?nas (el?adó) bírák,

f?tanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezet?: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a f?tanácsnok meghallgatását követ?en hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a f?tanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Keresetével az Európai Bizottság annak megállapítására kéri a Bíróságot, hogy a Görög Köztársaság – mivel a lakóingatlan után fizetend? öröklési illeték alóli mentességet el?író olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely hátrányosan megkülönböztet?, tekintve hogy az kizárólag a Görögországban lakóhellyel rendelke? uniós polgárokra vonatkozik – nem teljesítette az EUMSZ 63. cikkb?l és az Európai Gazdasági Térségr?l szóló 1992. május 2?i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; magyar nyelv? különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o., a továbbiakban: EGT?Megállapodás) 40. cikkéb?l ered? kötelezettségeit.

Jogi háttér

A görög jog

2 Az öröklési illetékről szóló törvénykönyv „A lakóingatlan illetékmentessége” című 26A. cikke az 1. pontjában az alábbiakat írja elő?

„Lakás vagy telek teljes tulajdonjogának vagy meghatározott tulajdonrészének az örökhagyó házastársa vagy gyermeke által öröklés útján történő megszerzése mentesül az öröklési illeték alól, amennyiben az örökös vagy annak házastársa, illetve kiskorú gyermeke nem rendelkezik teljes tulajdonjoggal, haszonélvezeti joggal vagy használati joggal olyan lakás vagy lakásrész felett, amely kielégíti családjaik lakhatási szükségleteit, vagy teljes tulajdonjoggal olyan telek vagy telekrész felett, amely megfelel a lakhatási szükségleteiket kielégítő ingatlan alapterületének, és olyan helységben található, amelynek lakossága meghaladja a 3000 főt. A lakhatási szükséglet biztosítottnak minősül, ha a fent említett ingatlanok és az öröklés tárgyát képező ingatlanok együttes alapterülete eléri a 70 m²-t, gyermekenként 20 m²-rel megnövelve az első két gyermek esetén, és 25 m²-rel megnövelve a harmadik és minden további gyermek esetén, akik felett a kedvezményezett szülői felügyeleti jogot gyakorol. Az illetékmentesség kedvezményezettjei a görögök és az Európai Unió tagállamainak állampolgárai. A kedvezményezetteknek állandó lakóhellyel kell rendelkezniük Görögországban.”

A pert megelőző eljárás

3 A Bizottság és a Görög Köztársaság között az „EU Pilot” rendszeren keresztül történő sikertelen levelezést követően a Bizottság 2013. január 25-én felszólító levelet küldött a tagállamnak, amelyben felhívta annak figyelmét az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikke d) pontjának az EUMSZ 63. cikkel és az EGT-Megállapodás 40. cikkével való esetleges összeegyeztethetlenségére.

4 A 2013. március 26-i válaszában a Görög Köztársaság azt állította, hogy a szóban forgó nemzeti rendelkezés összeegyeztethető a Bizottság által megnevezett cikkekkal.

5 Mivel e választ nem tartotta kielégítőnek, a Bizottság 2013. november 21-én indokolással ellátott véleményt küldött, amelyre a Görög Köztársaság 2014. március 21-én válaszolt, újra megerősítve az említett rendelkezés uniós joggal való összeegyeztethetőségét és fenntartva a Bizottság felszólító levelére küldött válaszában eladottakat.

6 E körülmények alapján a Bizottság a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

A keresetről

A felek érvei

7 A Bizottság úgy véli, hogy az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikkének 1. pontja ellentétes a tőke szabad mozgásával, amelyet az EUMSZ 63. cikk és az EGT-Megállapodás 40. cikke biztosít.

8 Ezen intézmény előadja mindenképpen, hogy a vitatott rendelkezés alapján az uniós tagállamok vagy az EGT-Megállapodás más részes államai állampolgárainak két különböző csoportja nem részesülhet a lakóingatlan után fizetendő öröklési illeték alóli mentességben, vagyis az uniós tagállamoknak azon állampolgárai, akik nem rendelkeznek állandó lakóhellyel Görögországban, és az EGT-Megállapodás más részes államainak állampolgárai, azok lakóhelyétől függetlenül. A Bizottság szerint ebből az következik, hogy egy Görögország területén fekvő és öröklés útján az Unió tagállamoknak vagy az EGT-Megállapodás más részes államainak említett állampolgárai által megszerzett ingatlan értéke kisebb, tekintettel arra, hogy az

érintett örökösök nagyobb mértékű adókötelezettség hatálya alá tartoznak. Tekintettel a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatára, amely szerint az öröklés tőke mozgásnak minősül és a hagyaték fekvési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállami illetőségű személyt megillető hagyaték értékét csökkentő intézkedések pedig tőke mozgásra vonatkozó korlátozásnak minősülnek, így az említett rendelkezést ilyen korlátozásnak kell tekinteni.

9 A Bizottság továbbá azt állítja, hogy az örökagyó házastársa és gyermekei, akik nem rendelkeznek más ingatlannal, objektíve összehasonlítható helyzetben vannak, akár belföldi, akár külföldi illetőségűek. A 2010. április 22-ii Mattner-ítéletre (C-510/08, EU:C:2010:216, 36. pont) hivatkozik, amelyben a Bíróság kimondta, hogy nem áll fenn semmilyen objektív eltérés, amely igazolja a belföldiek és a külföldiek vonatkozásában fennálló egyenlőtlen adójogi bánásmódot, amennyiben az ajándéokra vonatkozó illeték összegét az ingatlan értéke, illetve az ajándékozó és a megajándékozott között fennálló családi kapcsolat alapján kell kiszámítani, e feltételek egyike sem függ az ajándékozó és a megajándékozott lakóhelyétől. Hasonlóképpen a Bizottság szerint a szóban forgó görög szabályozás által elírt öröklési illeték a hagyaték tárgyát képező ingatlan értékén, az elhunyt és az örökösök között fennálló családi kapcsolaton, és azon a körülményen alapul, hogy az örökösök rendelkeznek-e, vagy sem, egy másik ingatlannal, tekintet nélkül arra, hogy az érintett ingatlan ténylegesen az örökösök állandó lakóhelye-e, vagy az lesz-e.

10 Így a vitatott rendelkezés, a Bizottság szerint, kizárólag a már Görögországban, vagy a hagyaték tárgyát képező ingatlanban, vagy máshol ebben a tagállamban lakó örökösöknek kedvez, mivel azok általában görög állampolgárok. Ez a rendelkezés hátrányos az ebben a tagállamban lakóhellyel nem rendelkező örökösökre nézve, akik általában külföldi vagy olyan görög állampolgárok, akik az EUMSZ-ben elírt alapvető szabadságokat gyakorolták külföldön történő munkavállalás, tanulás vagy tartózkodás révén.

11 A Görög Köztársaság által hivatkozott azon érvelésre válaszul, amely szerint a belföldi, illetve külföldi illetőséggel rendelkező személyek helyzete nem hasonlítható össze az érdekeltek görögországi lakhatási szükségleteit illetően, a Bizottság úgy véli, hogy ez az érvelés azon az előfeltevéseken alapul, hogy a görög illetőségű személyeknek általában nincs lakásuk, a külföldi illetőségű személyeknek pedig van.

12 Végül, ami a Görög Köztársaság által a tőke szabad mozgásának korlátozása tekintetében felhozott igazolást illeti, a Bizottság megállapítja, hogy a szóban forgó öröklési illetékmentesség csupán egy „általános kedvezménynek” minősül, amelyet lakáspolitikai és szociálpolitikai okok nem indokolnak, amennyiben annak nem feltétele az öröklés útján kapott ingatlan örökösök általi elfoglalása.

13 A Görög Köztársaság vitatja, a Bizottság által kifejtett érvelés megalapozottságát, és arra a következtetésre jut, hogy a vitatott rendelkezés a tőke szabad mozgásának elvével összeegyeztethető.

14 Előzetes megjegyzésként, ez a tagállam azt állítja, hogy az EGT-Megállapodás más részes államainak állampolgárai nincsenek kizárva az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikke 1. pontjának alkalmazása alól. Olyan hiba miatt nem szerepelnek benne, amelyet helyesbíteni fog, mivel nem indokolt őket kizárni vagy számukra az Unió tagállamainak állampolgáraihoz képest eltérő bánásmódot biztosítani.

15 Először is a Görög Köztársaság azt állítja, hogy a vitatott rendelkezés nem minősül a tőke szabad mozgása korlátozásának.

16 Hangsúlyozva e tekintetben, hogy az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikkének 1. pontja egy igen különleges öröklésjogi szabályozási módot és az öröklési illetékre vonatkozó igen

korlátozott és sajátos mentességet érint, a Görög Köztársaság lényegében úgy véli, hogy a köteles részre jogosultak öröklés útján történő vagyonszerzése a törvény alapján, a szabad örökösnevezés hiányában és következésképpen az örökhagyó és a vagyonszerző akaratától függetlenül nem eredményez tőke mozgást. Úgy véli ugyanis, hogy a tőke szabad mozgásának fogalma inkább a befektetés lehetőségével függ össze, mintsem egy, a törvény által meghatározott, az örökhagyó közeli családtagjaira történő, elhalálozás miatti vagyonátzállással.

17 A Görög Köztársaság azt állítja e tekintetben, hogy egyrészt ha a köteles részre jogosultak nem laknak állandó jelleggel Görögországban, senki más sem részesülhet az öröklési illeték alóli mentességben, másrészt az egységes adótáblát tartalmazó görög adórendszer mind a saját állampolgárok, mind az uniós tagállamok állampolgárai számára alkalmazandó, így nem áll fenn semmiféle hátrányos megkülönböztetés sem a szóban forgó öröklési illeték kiszámítását, sem pedig az illetékmenetesség összegét illetően. Hozzáteszi, hogy az öröklési illetéknek a mentesség igénybevétele nélküli kiegyenlítése nem „túladóztatásnak”, hanem rendes adóztatásnak számít, az e mentességben való részesülés érdekében a saját állampolgárok és az uniós tagállamok állampolgárainak ugyanazon feltételeknek kell megfelelniük, és hogy a mentesség megtagadása a külföldi illetőségű örökösöket nem tekinthető úgy, hogy az valamely személyt visszatart egy Görögországban fekvő ingatlanba való befektetést.

18 Másodszor a Görög Köztársaság az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének 1. pontja és a Bíróság közvetlen adóztatásra vonatkozó ítélezési gyakorlata, különösen a 2000. június 6-ii Verkooijen-ítélet (C-35/98, EU:C:2000:294, 43. pont), a 2004. szeptember 7-ii Manninen-ítélet (C-319/02, EU:C:2004:484, 28. és 29. pont) és a 2012. október 25-ii Bizottság kontra Belgium ítélet (C-387/11, EU:C:2012:670, 45. pont) értelmében kiemeli, hogy a lakóingatlanok minősül-e ingatlanhoz kapcsolatos öröklési illeték mentessége tekintetében az állandó jelleggel Görögországban lakó örökösök helyzete objektíve nem hasonlítható össze az ebben a tagállamban nem állandó jelleggel lakó örökösökével. Miközben ugyanis a belföldi illetőségű örökösök nem rendelkeznek Görögországban megfelelő ingatlanhoz, és lakhatással kapcsolatos szükségleteik vannak az említett tagállamban, így az öröklés útján megszerzett ingatlan ezeket a szükségleteket fedezheti vagy kielégítheti, a külföldi illetőségű örökösök általában rendelkeznek állandó lakóhellyel külföldön, és így nem tartanak számot egy öröklés útján szerzett és Görögország területén fekvő ingatlanra a lakhatásuk érdekében.

19 A Görög Köztársaság szerint a Bizottság, mivel úgy ítélte meg, hogy a belföldi illetőségű személyek és a külföldi illetőségű személyek helyzete hasonló, nem veszi figyelembe a szóban forgó illetékmentesség által kitűzött célokat. Ez utóbbi kizárólag a Görögország területén fekvő lakóingatlan belföldi illetőségű lakos által öröklés útján történő megszerzését érinti. Azok a személyek, akik nem ebben a tagállamban laknak, és akik ez utóbbiban fekvő ingatlanra örökölnék, azt csak bizonyos időszakban lakják vagy az ottlakáson kívül más módon hasznosítják. A Bizottság azt is figyelmen kívül hagyja, hogy gyakorlatilag lehetetlen egy külföldön elhelyezkedő ingatlan ellenőrizni. Következésképpen az a külföldi illetőségű állampolgár, aki Görögországban található ingatlanra örököl, kedvezőbb helyzetben van, mint egy belföldi illetőségű személy.

20 Harmadszor a Görög Köztársaság úgy érvel, hogy a tőke szabad mozgásának esetleges korlátozását szociális és pénzügyi természetű, közérdeken alapuló nyomós indokok igazolják.

21 Így a lakóingatlan után fizetendő öröklési illetékre vonatkozó, az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikke 1. pontjában elírt sajátos és korlátozott mentességgel, valamint annak az állami szociálpolitika keretei közötti biztosításával a jogalkotó az örökhagyó olyan közeli családtagjait kívánta segíteni, akik nem rendelkeznek megfelelő ingatlanhoz Görögországban, ahol az adófizetési kötelezettség keletkezésekor állandó jelleggel tartózkodnak, hogy ebben a tagállamban egy ilyen ingatlan állandó lakóhelyként történő megszerzéséhez számukra

adókedvezményt biztosít. Következésképpen egy szociális kedvezményről van szó, amely esetében a mentességben való részesülés a görög társadalomhoz való kötődés és az abba való beilleszkedés mértékétől függ.

22 Az említett 26A. cikk 1. pontja, nem írja elő a szóban forgó illetékmentességben részesülő örökösnek az öröklés útján megszerzett ingatlan állandó lakóhelyként való használatának kötelezettségét, bár általában ez a helyzet áll fenn, amennyiben egyfelől ez a kötelezettség a kedvezményezett szabadságának aránytalan korlátozását jelentené, amely a görög alkotmánnyal ellentétes, másfelől pedig a jogalkotó realista megközelítést szeretett volna megtartani az örökös foglalkoztatási és családi helyzetében bekövetkező esetleges változások figyelembevételével.

23 A tőke szabad mozgásának esetleges korlátozását egy második, az adóbevételek csökkenésének elkerülését célzó közérdeken alapuló nyomós indok szintén igazolja, ugyanis az öröklési illetékmentességnek a külföldi illetőségű személyek általi lakóingatlan-szerzésre történő kiterjesztése egy ilyen csökkenés elkerülhetetlen következményével járna, és megváltoztatná az ezen illetékmentesség alapját képező cél jellegét.

24 Végül a Görög Köztársaság eladja, hogy az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikkének 1. pontja nem haladja meg az adóztatási hatáskör tagállamok közötti kiegyensúlyozott megosztásának fenntartásához, és az olyan esetleges színlelt megállapodások megelőzéséhez szükséges mértéket, amelyek kizárólag az indokolatlan illetékkedvezmény biztosítására irányulnak.

A Bíróság álláspontja

Az érintett szabadságról

25 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az öröklési illeték, amelynek kapcsán az öröklés az elhunyt személy hagyatékának egy vagy több személyre történő átszállását jelenti, az EUMSZ tőke mozgásra vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá tartozik, azon eseteket kivéve, amikor az öröklés tényállási elemei egyetlen tagállamon belülre korlátozódnak (2006. február 23-ai van Hilten/van der Heijden ítélet, C-513/03, EU:C:2006:131, 42. pont; 2008. január 17-ai Jäger-ítélet, C-256/06, EU:C:2008:20, 25. pont; 2013. október 17-ai Welte-ítélet, C-181/12, EU:C:2013:662, 20. pont; 2014. szeptember 3-ai Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-127/12, EU:C:2014:2130, 53. pont, nem tették közzé, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

26 A jelen esetben az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikk 1. pontja az örökhagyó házastársa vagy gyermeke által öröklés útján megszerzett ingatlan után fizetendő öröklési illetékmentességet ír elő, ha azok görögök, vagy egy másik uniós tagállam állampolgárai, és Görögországban állandó lakóhellyel rendelkeznek.

27 Ez a rendelkezés az öröklési illetékekkel kapcsolatos olyan helyzetekre vonatkozik, amelyek tényállási elemei nem egyetlen tagállamon belülre korlátozódnak, következésképpen a tőke szabad mozgásának hatálya alá tartoznak.

A tőke szabad mozgása korlátozásának fennállásáról

28 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az öröklést illetően az EUMSZ 63. cikk szerint tiltott, a tőke mozgást korlátozó intézkedések többek között azon intézkedéseket foglalják magukban, amelyek csökkentik a hagyaték fekvési helye szerinti tagállamtól eltérő államban lakó személyt megillető hagyaték értékét, és amelyek alapján ennek öröklés útján történő átszállása illetékköteles (lásd különösen: 2003. december 11-ai Barbier-ítélet, C-364/01, EU:C:2003:665, 62.

pont; 2013. október 17-i Welte-ítélet, C-181/12, EU:C:2013:662, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

29 Amennyiben ugyanis az olyan tagállami szabályozás, amely szerint az öröklési illetékmentesség alkalmazása az örökhagyónak és az örökösnek a hagyaték megnyílása időpontjában fennálló lakóhelyétől függ, azt eredményezi, hogy a belföldi illetéssel nem rendelkező személyek súlyosabb adóteher hatálya alá tartoznak, mint a belföldi illetéssel rendelkező személyek, a tőke szabad mozgásának korlátozását valósítja meg (lásd ebben az értelemben: 2013. október 17-i Welte-ítélet, C-181/12, EU:C:2013:662, 25. és 26. pont; 2014. szeptember 3-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-127/12, nem tették közzé, EU:C:2014:2130, 58. pont).

30 A jelen esetben, az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikkének 1. pontja egy lakás vagy telek után fizetendő öröklési illeték megfizetése alól mentesíti egy bizonyos összegig az örökhagyó házastársát vagy gyermekét, amennyiben nem rendelkeznek teljes tulajdonjoggal, haszonélvezeti joggal vagy használati joggal olyan ingatlan felett, amely kielégíti családjaik lakhatási szükségleteit, valamely uniós tagállam állampolgárai és állandó jelleggel Görögország területén tartózkodnak.

31 Ez a rendelkezés a hagyaték értékét csökkentő hatással jár azon örökös számára, aki a Görögország területén állandó jelleggel történő tartózkodás kötelezettségére vonatkozóan elírt feltétel kivételével valamennyi elírt feltételnek megfelel, mivel megfosztja az érintett személyt az öröklési illetékmentesség igénybevételétől, és ez azt eredményezi, hogy e személy súlyosabb adóteher hatálya alá tartozik, mint az állandó jelleggel Görögországban lakó örökös.

32 Ebből következően a szóban forgó szabályozás a tőke szabad mozgása korlátozásának minősül, amelyet az EUMSZ 63. cikk f) szabály szerint tilt.

A tőke szabad mozgása korlátozásának fennállásáról

33 A szabad tőke mozgás korlátozásának az EUMSZ 65. cikkben alapuló esetleges igazolhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 65. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint „a [z] [EUMSZ] 63. cikk rendelkezései nem érintik a tagállamoknak azt a jogát, hogy [...] alkalmazzák adójoguk azon vonatkozó rendelkezéseit, amelyek a lakóhely vagy a tőkebefektetés helye alapján az adózók között különbséget tesznek”.

34 E rendelkezést a tőke szabad mozgásának alapvető elvétől való eltérésként szigorúan kell értelmezni. Következésképpen az nem értelmezhető úgy, hogy minden olyan szabályozás, amely az adózók között a lakóhely vagy a tőkebefektetés tagállama alapján különbséget tesz, automatikusan összeegyeztethető a Szerződéssel. Ugyanis ezt az eltérést maga az EUMSZ 65. cikk (3) bekezdése körülhatárolja, amely szerint a 65. cikk (1) bekezdésében említett nemzeti rendelkezések „nem szolgálhatnak a 63. cikkben meghatározott szabad tőke mozgásra és fizetési műveletekre vonatkozó önkényes megkülönböztetés vagy rejtett korlátozás eszközéül”. Különbséget kell tehát tenni az EUMSZ 65. cikk értelmében megengedett egyenlőtlen bánásmód és ennek a cikknek a (3) bekezdése által tiltott önkényes megkülönböztetés között (2014. szeptember 3-i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C-127/12, nem tették közzé, EU:C:2014:2130, 71–73. pont).

35 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy az olyan nemzeti adójogi szabályozás, amely az öröklési illeték kiszámításakor eltérő bánásmódot alkalmaz a belföldi és a külföldi illetéssel rendelkező személyek között, csak akkor egyeztethető össze az EUMSZ tőke szabad mozgásáról szóló rendelkezéseivel, ha az eltérő bánásmód olyan helyzetekre vonatkozik, amelyek egymással objektíve nem hasonlíthatók össze, vagy azt közérdeken alapuló nyomós indok igazolja. Egy ilyen nemzeti szabályozásnak alkalmasnak kell lennie a kitűzött cél megvalósítására,

és nem lépheti túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd ebben az értelemben: 2013. október 17?i Welte?ítélet, C?181/12, EU:C:2013:662, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. április 3?i Bizottság kontra Spanyolország ítélet, C?428/12, nem tették közzé, EU:C:2014:218, 34. pont, valamint a 2014. szeptember 4?i Bizottság kontra Németország ítélet, C?211/13, nem tették közzé, EU:C:2014:2148, 47. pont). Egyébiránt a nemzeti szabályozás csak akkor alkalmas az említett cél megvalósítására, ha azt valóban koherens és szisztematikus módon kívánja elérni (2014. szeptember 4?i API és társai ítélet C?184/13–C?187/13, C?194/13, C?195/13 és C?208/13, EU:C:2014:2147, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 El?ször is a szóban forgó helyzetek összehasonlíthatóságát illet?en emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben valamely nemzeti szabályozás az öröklés útján szerzett és az érintett tagállamban fekv? ingatlan adóztatása szempontjából ugyanúgy kezeli a belföldi és a külföldi illet?ség? örökösöket ugyanezen adóztatás keretében, az ezen ingatlanra vonatkozó öröklési illetékmentesség alkalmazása tekintetében nem kezelheti ezen örökösöket eltér? módon anélkül, hogy megsértené az uniós jogból ered? követelményeket. A nemzeti jogalkotó ugyanis azzal, hogy az örökösnek biztosítható illetékmentesség kivételével egyenl? bánásmódban részesítette a személyek e két csoportja általi örökléseket, elismeri azt, hogy e csoportok helyzete között az öröklési illeték módosítási és megfizetésének feltételei tekintetében nincs olyan objektív különbség, amely az eltér? bánásmódot igazolhatná (lásd ebben az értelemben: 2013. október 17?i Welte?ítélet, C?181/12, EU:C:2013:662, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37 A jelen esetben a Görög Köztársaság a jelen ítélet 18. és 19. pontjában kifejtett érvelésre hivatkozva úgy véli, hogy a lakóingatlan után fizetend? illeték alóli mentességet illet?en létezik egy objektív különbség az állandó jelleggel Görögországban lakó örökösök, és azon örökösök között, akik e feltételnek nem felelnek meg. Ugyanakkor e tagállam rámutat, hogy a görög adórendszer olyan egységes adózábrát tartalmaz, amely mind a saját állampolgáira, mind a más tagállamok állampolgáira alkalmazandó a Görögország területén fekv? ingatlanok után fizetend? öröklési illetékek összegét illet?en. Csak a lakóingatlan után fizetend? öröklési illeték alóli mentességet illet?en alkalmaz eltér? bánásmódot a vitatott szabályozás a Görögországban állandó lakóhellyel rendelkező örökösöket és a külföldi illet?ség? örökösöket érint? öröklések között.

38 Ebb?l következik, hogy a Görögországban állandó lakóhellyel rendelkező örökös és a külföldi illet?ség? örökös helyzete a szóban forgó illetékmentességben való részesülés céljából összehasonlítható.

39 Ezért – másodszer – meg kell vizsgálni, hogy a vitatott szabályozás közérdeken alapuló nyomós indok által objektíve igazolható-e.

40 El?ször is meg kell állapítani, hogy a jelen ítélet 35. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következ? követelményekkel ellentétben, az öröklési illeték?l szóló törvénykönyv 26A. cikkének 1. pontja a Görög Köztársaság által hivatkozott és a görögországi lakhatási szükségletek kielégítésére irányuló társadalmi renden alapuló közérdek? cél koherens és szisztematikus módon való elérésére alkalmatlan, amennyiben az említett rendelkezésben el?irt illetékmentességnek nem feltétele azon kötelezettség, hogy az örökösnek a hagyaték tárgyát képez? ingatlanban állandó lakóhelyet kell létesítenie, de még az sem, hogy az említett ingatlant el kell foglalnia.

41 Ilyen kötelezettség hiányában irreleváns a Görög Köztársaság azon érve, miszerint az ebben a tagállamban lakóhellyel nem rendelkező örökösök az öröklés útján megszerzett ingatlant csak bizonyos id?szakban lakják vagy az ottlakáson kívül más módon hasznosítják. Nem t?nik meggy?zőnek az a kifogás sem, miszerint a szóban forgó rendelkezés az említett illetékmentesség biztosítását az örökösnek a görög társadalommal fenntartott kapcsolatától és az

abba való beilleszkedésének mértékét?l teszi függ?vé, amennyiben az öröklés megnyílásának időpontjában Görögországban állandó lakóhellyel nem rendelkezik örökös, és aki nem rendelkezik ingatlannal, ugyanúgy szoros kapcsolatot ápolhat a görög társadalommal és állandó lakóhely létesítése végett megszerezheti az említett tagállamban az öröklés tárgyát képező ingatlant, mint egy ebben a tagállamban lakó örökös.

42 E tekintetben a Görög Köztársaság a jelen ítélet 19. és 22. pontjában kifejtett érvelését el kell utasítani. Emlékeztetni kell ugyanis, hogy a tagállamnak az általa felhozható igazoló okok mellett ismertetnie kell az ezen állam által elfogadott intézkedés megfelelőségére és arányosságára vonatkozó elemzést, valamint az érvelését alátámasztó konkrét adatokat (2016. január 21-ii Bizottság kontra Ciprus ítélet, C-515/14, EU: C:2016:30, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig, a Görög Köztársaság ugyanúgy nem támasztotta alá az általa hivatkozott érveket, ahogyan azt sem bizonyította, hogy nem lehetséges ellenőrizni, hogy a külföldi illetőségű örökös megfelel a szóban forgó illetékmentességben való részesülés feltételeinek.

43 Ezt követően, a Görög Köztársaság állításával ellentétben, a vitatott nemzeti szabályozás nem igazolható az adóbevétel-csökkenés megelőzésének szükségességével, amely csökkenés a tagállam szerint akkor lépne fel, ha az érintett öröklési illetékmentességet kiterjesztenék a külföldi illetőségű személyekre. Az állandó ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy ilyen szükségesség nem szerepel az EUMSZ 65. cikkben említett célok között, és nem tekinthető olyan nyomós közérdeknek, amely igazolhatná az EUMSZ-ben előírt alapvető szabadságok korlátozását (lásd különösen: 2004. szeptember 7-ii Manninen-ítélet, C-319/02, EU:C:2004:484, 49. pont; 2009. január 27-ii Persche-ítélet, C-318/07, EU:C:2009:33, 46. pont; 2011. február 10-ii Missionswerk Werner Heukelbach ítélet, C-25/10, EU:C:2011:65, 31. pont).

44 Végül a Görög Köztársaság egyáltalán nem bizonyította, hogy a Görögországban állandó lakóhellyel nem rendelkező örökösöknek az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikke 1. pontjában előírt illetékmentességből való kizárása az adóztatási hatáskör tagállamok közötti megosztásából ered, és a visszaélések megakadályozásához szükséges.

45 Ebből következően a Görög Köztársaság nem hivatkozott a Bíróság előtt olyan nyomós közérdekre, amely igazolhatja az EUMSZ 63. cikk által biztosított szabad tőkemozgás korlátozását.

Az EGT-Megállapodás 40. cikkéhez kapcsolódó kötelezettségszegésről

46 Ami az EGT-Megállapodás 40. cikkének a vitatott szabályozás által történő, a Bizottság részéről felhozott megsértését illeti, a Görög Köztársaság arra hivatkozik, hogy az EGT-Megállapodás más tagállamainak állampolgárait az öröklési illetékről szóló törvénykönyv 26A. cikke 1. pontjában egy olyan hiba miatt mellőzték, amelynek a helyesbítését vállalja.

47 E tekintetben elégedő a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatára emlékeztetni, amely szerint a kötelezettségszegés fennállását mindenképpen azon helyzet alapján kell megítélni, amelyben a szóban forgó tagállam az indokolással ellátott véleményben megállapított határidő lejártakor volt, és a Bíróság nem veheti figyelembe az azóta bekövetkezett változásokat (lásd különösen: 2014. szeptember 4-ii Bizottság kontra Görögország ítélet, C-351/13, nem tették közzé, EU:C:2014:2150, 20. pont; 2015. február 5-ii Bizottság kontra Belgium ítélet, C-317/14, EU:C:2015:63, 34. pont; 2016. január 14-ii Bizottság kontra Görögország ítélet, nem tették közzé, EU: C:2016:5, 36. pont).

48 Az említett mulasztástól függetlenül ki kell emelni, hogy mivel az EGT-Megállapodás 40. cikkének kikötései jogi hatályukat tekintve lényegében megegyeznek az EUMSZ 63. cikkben

foglalt rendelkezésekkel, az EUMSZ 63. cikk alapján fennálló korlátozással kapcsolatos fenti megfontolások – olyan körülmények között, mint amelyek a jelen eljárásban felmerültek – értelemszerűen átültethetők az említett megállapodás 40. cikkére (lásd analógia útján: 2011. december 1-jei Bizottság kontra Belgium ítélet, C-250/08, EU:C:2011:793, 83. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a Bizottság keresetét megalapozottnak kell tekinteni.

50 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Görög Köztársaság – mivel a lakóingatlan után fizetendő öröklési illeték alóli mentességet elíró olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely kizárólag a Görögországban lakóhellyel rendelkező uniós tagállamok állampolgáira alkalmazandó – nem teljesítette az EUMSZ 63. cikkből és az EGT-Megállapodás 40. cikkéből eredő kötelezettségeit.

A költségekről

51 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Görög Köztársaságot, mivel az általa felhozott jogalapok többsége tekintetében pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Görög Köztársaság – mivel a lakóingatlan után fizetendő öröklési illeték alóli mentességet elíró olyan szabályozást fogadott el és tart hatályban, amely kizárólag a Görögországban lakóhellyel rendelkező uniós tagállamok állampolgáira alkalmazandó – nem teljesítette az EUMSZ 63. cikkből és az Európai Gazdasági Térségről szóló 1992. május 2-jei megállapodás 40. cikkéből eredő kötelezettségeit.**
- 2) **A Bíróság a Görög Köztársaságot kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások

* Az eljárás nyelve: görög.